

[Vesterager.]

og saa skulde dette Hus gøres i Stand til kirkeligt Brug.

Jeg forstaaer ikke rigtig, om det kan lade sig gøre. Jeg ser, at Sognepræsten i Bøvling har tilbudt at tage derud een Gang om Maaneden og holde Gudstjeneste, og at Sognepræsten i Husby-Sdr. Nissum ogsaa har tilbudt at holde een maanedlig Gudstjeneste i Kirkesalen, saa at der altsaa er sikret Befolkningen to Gudstjenester om Maaneden. Forholdet er dette, at Beboerne i Thorsminde har 12 km til Sognekirken i Sdr. Nissum, og at Beboerne paa Bøvling Klit, som hører til Bøvling Kommune, har 17 km til Bøvling Kirke. Disse Mennesker har altsaa boet meget afsides, hvad Adgang til Gudstjeneste angaar. Nu er der altsaa Udsigt til, at der kunde blive indrettet et Kirkerum for dem. Jeg synes, at Kirkeministeren her viser, hvor smaaligt han ser paa disse Forhold. Han tror, at man kan faa indrettet et Kirkerum for 3 000 Kr., et Kirkerum, hvori der kan være Altertjeneste, og hvor der skal lægges et Bræddegulv og dog skal være noget Inventar og en lille Smule Udsmykning, saa at Rummet kan svare til sit Formaal.

Jeg tror, at dette er ganske ugørligt, og jeg synes, at det er beskæmmende, at der skal ses saa smaat paa enhver Bevilning til kirkelige Formaal. Det er et klart Udtryk for den Proletarstilling, Kirken efterhaanden har faaet under det nuværende Styre. Alt andet, som Staten skal have med at gøre, skal være indrettet efter de fineste Mønstre. Hvis jeg vilde skænke min Bolig til offentligt Brug, f. Eks. til Beboelse for gamle eller svagelige Mennesker, viide den pure blive kasseret; det vilde være ganske uforsvarligt at lade Mennesker bo der. At jeg bor der, er en Sag for sig, saa længe jeg bor der alene, men at det skulde bruges til noget, der har med Offentlighed at gøre, var utænkeligt. Til Indretning af en Gymnastiksal regner man med en Udgift af 12 000—15 000 Kr. Paa alle andre Omraader bygger man flotte Paladser med Marmortrapper. Alt saadant interesserer mig ikke, jeg elsker det slet ikke, men naar man vil give disse fattige Mennesker et Kirkerum at samles i, synes jeg, at man skulde give dem et bedre Rum. Det skal ikke være et gammelt Skur, de skal faa til

Kirketjeneste, men man maa imødekomme dem paa en saadan Maade, at det bliver et Kirkerum, der er værdigt til sit Brug.

Men dog har Folkekirken en ret fremskudt Plads i Grundloven. I Grundlovens første Afsnit er der kun tre Paragraffer, og deraf er Paragraffen om Folkekirken den ene. Den første Paragraf drejer sig om Styreformen, den anden om den dømmende og administrerende Myndighed, og saa kommer Paragraffen om Folkekirken, at den evangelisk-lutherske Kirke er den danske Folkekirke og understøttes som saadan af Staten. Baade ved denne Paragrafs Plads i Grundloven og af hele dens Ordlyd er det klart, at det er Meningen, at der skal gives en virkelig rundelig Støtte. For det første skal det være en Folkekirke, og for det andet har den Krav paa Støtte fra Statens Side.

Naar vi nu ser paa alle de andre Budgetter, Socialministeriets paa over 155 Mill. Kr., Undervisningsministeriets paa over 70 Mill. Kr., og saa ser Kirkeministeriets Budget paa næppe nok 3 Mill. Kr., maa man sige, at Kirken er blevet vænnet til Nøjsomhed under dette Styre. Disse 3 000 Kr. til et kirkeligt Rum til Fiskerne ved Thorsminde er et rigtig klart Udtryk for den Proletarstilling, som man har givet Kirken i vor Lovgivning og paa vor Finanslov.

Jeg vil gerne dernæst sige et Par Ord til den højtærede Undervisningsminister. Undervisningsministeren har faaet gennemført en ny Lov om Folkeskolen, og det kan ikke nægtes, at vi derved virkelig har faaet afsluttet et Lovgivningsarbejde for vort Skolevæsen, som er ret omfattende. Nu er det saadan, at vi fra vor Side har ønsket Reformer, vi har haft visse Ting, som vi har sat ind paa, og som vi gerne vilde der skulde tages Hensyn til. For det første har jeg som Ordfører for mit Parti aldrig haft den Tyrkertro paa Skoletimer alene eller paa, at det gjaldt om at faa saa mange Kundskaber som muligt proppet i Børnene, og dernæst har jeg altid hævdet, at Opdragelsen, Karakterdannelsen, ogsaa var Skolens store, mægtige Opgave. Men det er blevet afvist Gang paa Gang, der maatte ikke tages Hensyn til det, som blev fremhævet fra den Side.

Hvis ærede Medlemmer har fulgt de sidste Dages Forhandlinger, hvor alle Skole-